

peccatum illius, propter quod comparata est iumentis insipientibus; at vero respectu Dei, qui non peccat per illam, cum non sit peccatum Dei, nullo modo est brutalis, licet in se moraliter brutalis sit, ideoque nec conformis rationi, nec bona.

Ad tertiam, nego maiorem, & paritatem, quæ est nimis mala, atque etiam minorem, quia in primis bonitas amoris non sumitur per conformitatem ad rem amatam, sed ad regulam morum, quæ illa cumque sit; deinde veritas formalis, cum sit conformitas actus cum objecto, constituitur per actum, & objectum, at bonitas amoris non est relatio prædicamentalis, quæ refertur ex actu, & bonitate objecti, licet per eam reguletur, ideoque est mala paritas. Altera etiam paritas inclusa, mala est, nam cum veritas non dividatur in bonum, & malum moraliter, seu in veritatem moralem, & falsitatem moralem, semper manet in ratione veræ, & verè cognoscibilis à quovis intellectu: at vero cum bonitas transcendentalis (qualis solum est in peccato) dividatur in bonam, & malam moraliter, si sit mala moraliter, nequit rectè amari à voluntate præcipue divina.

Denique, ut multas alias Thomistarum æquivocationes prævenias, adverte primo: quod quando dicitur, *concursum in actu secundo ad peccatum, est Dei, est Omnipotentia, est suus*, debet propositio sic distingui, *suitate inclinationis, & causalitatis per se*, nego; *suitate puræ permissionis, & non impeditiois*, concedo: quod est solum esse Dei grammaticaliter, & non philosophicè, aut theologice.

logicè; ideoque Deus talem concursum potest odio habere, & creaturam propter illum in æternum punire. Adverte secundo: quod quando dicitur, omnem actionem Dei esse sanctam, & laudabilem, debet intelligi de actione immanente, quæ est actus divinus, non de transeunte, quæ potest esse permixta, uti est actio creature peccaminosa, quæ non est sancta, & laudabilis in se; licet sit in actibus divinis, qui circa ipsam versantur, nimirum *permissionis, punitionis, & remissionis*.

Adverte tertio: quod Deus est Sanctus, & laudabilis in omnibus operibus suis, tam *causatis per se*, quam *permixtis*: in his autem non quia bonis, sed quia Deus circa illa honestè, & benè legitur; honestè enim permittit. Quarto: quod actio peccaminosa creature, quæ est etiam actio Dei, est Deo honesta, & sancta, sed tantum *negative*, quatenus per eam divina sanctitas non minuitur; non autem *positive* cum ea actio in se mala, & turpis sit. Quinto: denique quod plura alia in hac quæstione argumenta à Thomistis opponuntur, quæ iam nos propoluimus, & solvimus in hoc tractatu, dissert. 2. sect. 4. in secunda classi argumentorum, ab argumento tertio, usque ad ultimum.

Et sic omnia, quæ ad divina decreta pertinent, discussa manent. Utinam cedant in honorem DEI, Sanctissimæque ejus Genetricis MARIE: sub cujus tutela incepta sunt, finemque non felicem inveniunt.

FINIS.

I N D E X

DISSERTATIONUM, ET SECTIONUM.

- D**iffert. I. De natura, & proprietatibus divinatorum decretorum. Pag. 1.
 Sectio I. Quid sit decretum divinum? & aliqua illius proprietates. Pag. Ibidem.
 Argumenta contraria. Pag. 7.
 Sectio II. De ordine prioris, & posterioris inter divina decreta. pag. 19.
 Sect. III. De varijs generib. decretorum. p. 27
 Argumenta contraria. pag. 35.
 Dissertatio II. De decreto Omnipotentiae applicativo. pag. 42.
 Sectio I. An ut Omnipotentia Dei operetur ad extra, debeat per aliquem actum divinae voluntatis applicari? p. ibidem.
 Argumenta contraria. pag. 46.
 Sectio II. Quale sit decretum applicativum Omnipotentiae, tam ad effectus necessarios, quam ad liberos? pag. 51.
 Argumenta contraria. Pag. 58.
 Sectio III. Aliqua pro quaestione sequenti praemittuntur. pag. 70.
 Sectio IV. De objecto, & tendentia divinae voluntatis applicativae Omnipotentiae ad actus creaturae liberos. Pag. 76.

I N D E X.

- Argumenta contraria. Pag. 91.
 Prima classis argumentorum. P. Ibidem.
 Secunda classis argumentorum. Pag. 111
 Diff. III De divinis decretis formaliter praedefinitivis actuum creaturae liberor. P. 130
 Sectio I. An praedefinitio formalis consensus, ut liberi servet libertatem? P. ibidem.
 Sectio II. Aliae duae conclus. statuuntur. Pag. 140
 Argumenta contra primam conclusionem. Pag. 148.
 Argumenta contra alias conclusiones. P. 176.
 Sectio III. De praedefinitione praescidente, seu vaga. Pag. 187.
 Argumenta contraria. Pag. 198.
 Dissertatio IV. De decretis divinis praedefinitivis virtualiter. Pag. 220.
 Sectio I. An praedefinitio virtualis consensus liberi servet ejus libertatem? P. ibid.
 Argumenta contraria. Pag. 230.
 Prima classis argumentorum. pag. ibidem.
 Secunda classis argumentorum. Pag. 245.
 Tertia classis argumentorum. pag. 256.
 Sectio II. An de facto detur praedefinitio virtualis? pag. 269

I N D E X.

- Argumenta contraria.* pag. 274.
Dissertatio V. De divinis decretis præde-
finitivis actuum honestorum, aliquod pecca-
tum essentialiter supponentium. pag. 287.
Sectio I. An Deus possit efficaciter præde-
finire pœnitentiam ante absolutè prævisum
peccatum? pag. ibidem.
Argumenta contraria. pag. 293
Sectio II. An Deus pœnitentiam ante abso-
lutam peccati visionem prædefiniat de
facto. pag. 318.
Argumenta contraria. pag. 321.
Dissertatio VI. De divinis decretis circa
actus peccaminosos. pag. 342.
Sectio I. An Deus possit efficaciter præde-
finire materiale peccati? pag. ibidem.
Sectio. II. Solutiones Thomistarum refel-
luntur. pag. 353.
Argumenta contraria. pag. 370.

O. S. C. S. M. E. C. A. R.

